

Cu ocazia colectării de material fosil, ae micro și macro vertebrate, din depozitele citorva peșteri din masivul calcaros Roșia, situat la cca 1,5 km spre N-E de orașul Petroșani, au fost colectate și determinate și un număr de 17 specii de gasteropode pulmonate, ce fac obiectul lucrării de față.

Majoritatea materialului provine din două peșteri, situate în versantul drept al piriului Roșia, la cca 700 m altitudine, fiind distanțate între ele cu aproximativ 50 metri.

Se poate ajunge la aceste peșteri, urcând din cheile Roșia, cca 80 m, până la baza peretelui calcaros, apoi se merge în aval, cca 200–220 m. Deschiderea primei peșteri este foarte joasă, în formă de semielipsă. După o porțiune joasă, de 2,5–3 m, se pătrunde într-o cameră înaltă de 5–7 m de formă aproape circulară, din care spre sud-est se trece în altă cameră foarte mică, în a cărei vatră, formată din sedimente de tip terra rossa, brun roșcate, au fost colectate exemplarele de gasteropode ce se vor descrie. Cea de a doua peșteră se găsește la același nivel cu prima, dar mai în aval cu 50 m, avînd o deschidere mai înaltă.

Gasteropodele ce fac obiectul lucrării de față au fost colectate din depozitele amintite (terra-rossa), pe un interval de 50 cm de la nivelul vetrei spre adîncime.

LISTA SPECIILOR DETERMINATE

1. *Chondrina clienta*
2. *Orcula doliolum*
3. *Ena montana*
4. *Ena obscura*
5. *Mastus venerabilis*
6. *Mastus venerabilis forma regalis*
7. *Laciniaria (Alinda) plicata*
8. *Laciniaria (Pseudalinda) montana*
9. *Herilla dacica*
10. *Cochlodina commutata*
11. *Punctum pygmaea*
12. *Oxychilus (Morlina) depressus*
13. *Retinella nitens*
14. *Isogonostoma personata*
15. *Helix pomatia*
16. *Campylaea (Faustina) schmidtii*
17. *Campylaea (C) planospira*

PREZENTAREA SPECIILOR :

Clasa : GASTEROPODA

Ordinul : STYLOMMATOPHORA

Familia : VERTIGINIDAE

Genul : CHONDRINA Reichenbech, 1828

Chondrina clienta Ehrmann 1883

Planșa I, fig. 3 a-c

1845 – Pupa avenaceae Küster

1933 – *Chondrina clienta* (West) Ehrmann, p. 38, pl. 1, fig. 8

1958 – *Chondrina clienta* A.V. Grossu, p. 207, fig. 100

Descriere. Înălțimea 6,2 mm, lățimea 2,5 mm. Cochilia cu spiră dextrogiră, prezintă suprafața regulat și foarte fin striată, de culoare închisă, roșu-brună, la unele exemplare chiar alb verzuie. Numărul turelor 7, ultimul tur 1/3 din spiră. Apertura oblică, albicioasă, peristomul bine evazat.

Specia nu este citată în fauna R.S.R., ca prezentă în regiune.

Genul : ORCULA Held. 1837.

Orcula doliolum (Brug. 1792)

Planșa I, fig 4 a, 4 b.

1792 – *Bulimus doliolum* Bruguière, Encyclop mèth, nr. 90, p. 351.

1837 – Pupa *doliolum*, Rossmäsler, Ic. part. I, vol. 1, fig. 328, 329

1884 – Pupa *doliolum*, A.F. Quenstedt, pl. 187, fig. 95

1885 – *Orcula doliolum*, Clessin, p. 241, fig. 138.

1958 – *Orcula doliolum*, A. V. Grossu, p. 198, fig. 92.

Descriere. Înălțimea 5,2 mm, lățimea 2,3 mm. Cochilia dextră, mică, cilindrică, diametrul cel mare se află în treimea superioară, cu partea dinspre vîrf rotund turtit conică, este fin și uniform striată (mai larg striată în partea inferioară), avînd un aspect cornos. Ombilicul sub forma unei fante adînci, fin acoperit. Numărul turelor, 8,5, ușor curbate, separate printr-o sutură bine tăiată, ture ce se măresc foarte încet. Ultimul tur, bazal foarte fin rotunjit, 1/3 din înălțimea cochiliei. Apertura este tăiată eliptic. Peristomul este puternic evazat, alb.

Specia nu este citată în Fauna R.S.R. ca prezentă în regiune.

Familia : ENIDAE

Genul : ENA Turton 1831.

Ena montana (Drap.) 1801)

Planșa I, fig. 1 a, 1 b.

1801 – *Bulimus montanus* Draparnaud, p. 74, pl. 4, fig. 22.

1812 – *Helix buccinata*, Alten, p. 100, pl. 12, fig. 22.

1821 – *Bulimus obscurus*, Hartmann, nr. 35, p. 222.

1884 – *Bulimus montanus*, A. F. Quenstedt, pl. 187, fig. 41.

1927 – *Ena montana*, Geyer, p. 127, pl. 6, fig. 8.

1958 – *Ena montana*, A. V. Grossu, p. 218, fig. 108.

Descriere. Înălțimea 20 mm, lățimea 7–8 mm. Cochilia dextră, este ascuțit-conică, liniile laterale începînd de la penultimul tur, la început sînt puțin convexe, apoi spre vîrf drepte, penultimul tur mai îngust ca ultimul. Numărul turelor 7, ultimul tur 1/2 din înălțimea cochiliei. Suprafața turelor neuniform striată, striurile întrerupte de linii spirale fine. Apertura oval-alungită. Peristomul în general subțire și egal dezvoltat, cu excepția regiunii ombilicale, care este puțin mal dezvoltată și răsfrintă peste ombilic, pe care-l acoperă parțial.

Specia nu este citată în fauna R.S.R. ca prezentă în regiune.

Ena obscura (Müll) 1774 Planşa I, fig. 2 a, 2 b.

1774 – *Bulimus (Helix) obscurus* (Müll) nr. 302, p. 103.

1778 – *Turbo rupium* Da Costa, p. 90.

1933 – *Ena obscura* Erhmann, p. 59, fig. 33.

1958 – *Ena obscura* (Müller), A. V. Grossu, p. 219, fig. 109.

Descrierea. Înălțimea 9 mm, lățimea 3,4 mm. Cochilia dextră, este ascuțită, ultimul tur nu este mai îngust față de penultimul. Spira începând de la penultimul tur spre vîrf se strîmtează, devine conică cu liniile laterale drepte și sub apex puțin concave, astfel că primul tur iese puțin în afară. Numărul turelor 6, cu suprafața striată neuniform, fără linii spirale. Apertura dreptunghiulară, peristomul subțire, incomplet, lipsind în partea de sus a aperturii, ombilicul acoperit parțial de peristom.

În Fauna R.S.R. specia este citată ca fiind prezentă în regiunile din lanțul carpatic.

Genul: *Mastus* Kobelt 1881.

Mastus venerabilis forma apicola

Planşa I, fig. 6 a, 7 a, 6 b, 7 b, 8.

1867 – *Buliminus reversalis* var. *minor*. et var. *brevis* Bielz p. 81.

1890 – *Buliminus venerabilis* var. *apicola* Kimakowicz, p. 91.

1958 – *Mastus venerabilis f. apicola*, A. V. Grossu, p. 231.

Descrierea. Înălțimea 10–11,5 mm, lățimea 4,7 mm. Cochilia este senestră, mare, ascuțit ovală, dilatată, galben-cafenie, destul de tare, puțin lucioasă. Spira este prelungit-ascuțită cilindric-oval. Numărul turelor 8, puțin curbate, despărțite printr-o sutură adîncă, ultimul tur 1/3 din înălțimea cochiliei. Peristomul ascuțit evazat, prevăzut cu o buză albă.

Specia nu este citată în Fauna R.S.R. ca prezentă în regiune.

Mastus venerabilis forma regalis

Planşa II, fig. 6, 7, 8.

1867 – *Buliminus reversalis* var. *elongatus* Bielz, p. 84.

1890 – *Buliminus (Dentistomus), venerabilis* var. *regalis* Kimakowicz p. 21.

1958 – *Mastus venerabilis f. regalis* A. V. Grossu p. 231, fig. 120.

Descrierea. Înălțimea 15 mm, lățimea 4,8 mm, apertura 3,2 : 4,4 mm. Cochilia destul de rezistentă cu peristomul puternic întărit printr-o bază, dezvoltată în mod egal sub forma unei borduri răsfrînte, cu marginile legate printr-un chenar subțire, care la unghiul apertural face un colțîșor fin. Cochilia este senestră, foarte fin și uniform striată. Are 7–8 ture, ultimul tur 1/4 din cochilie. Culoarea foarte variată, albă, cenușie, brună.

Specia nu este citată în Fauna R.S.R., ca prezentă în regiune.

Familia : *Clausiliidae*

Genul: *Laciniaria*, Hartmann, 1842.

***Laciniaria (Alinda) plicata* Drap. 1805.**

Planşa II, fig. 1 a, 2 a, 1 b, 2 b.

1805 – *Clausilia plicata*, Draparnaud, p. 72, pl. 4, fig. 15.

1822 – *Cochlodina plicosa* Férussac, nr. 536, p. 67.

1835 – *Clausilia plicata* Rossmässler, lc. part. I, vol. I, fig. 31.

1867 – *Clausilia (Laciniaria) plicata* Bielz, p. 159.

1884 – *Clausilia plicatula* F. A. Quenstedt, pl. 187, fig. 123, 131.

1885 – *Alinda plicata* Clessin, p. 292, fig. 167.

1927 – *Laciniaria plicata*, Geyer, p. 103, pl. 10, fig. 3.

1933 – *Laciniaria (Alinda) plicata* Erhmann, p. 75, fig. 50.

1958 – *Laciniaria (Alinda) plicata* A. V. Grossu, p. 258, fig. 135.

Descriere. Înălțimea 14–16 mm, lățimea 3,5 mm. Cochilia senestră, evolută, înaltă, zveltă. Numărul turelor 10–11, ultimul tur reprezintă 1/4 din înălțimea cochiliei. Linia de sutură pronunțat adâncită. Peristomul prezintă o adâncitură rotundă. Suprafața turelor ornamentată cu fine și numeroase coaste.

Specia nu este citată în Fauna R.S.R. ca prezentă în regiune.

Laciniaria (Pseudalinda) montana

Planșa II, fig. 3, 4, 5.

1847 – *Clausilia montana* Pfeiffer, Ztschr., p. 70.

1867 – *Clausilia critica* var. *montana*, Bielz, p. 153.

1883 – *Pseudalinda montana*, Clessin, p. 376, fig. 241.

1958 – *Laciniaria (Pseudalinda) montana*, A. V. Grossu, p. 267, fig. 139.

Descriere. Înălțimea 17–18 mm, lățimea 3,5–4 mm. Cochilia senestră, fusi-formă, cilindrică, cu vârful bont. Numărul turelor 11, la început puțin curbate, apoi aproape plate, ultimul la bază cu o carenă mult turtită. Suprafața turelor striată, culoarea galben-brun. Apertura este alungit-piriformă, cu peristomul continuu, puțin evazat, în partea anterioară, prezintă o cutișoară ce ajunge pînă la marginea columelară.

Specia în Fauna R.S.R. este citată în Zănoaga, lângă Vulcan.

Genul : *Herilla*

Herilla dacica Pfeiffer, 1848

Planșa I, fig. 5a, 5b.

1848 – *Clausilia dacica* (Friv.) Pfeiffer, p. 12.

1887 – *Herilla dacica* Clessin, p. 801, fig. 526.

1958 – *Herilla dacica* A. V. Grossu, p. 284, fig. 148.

Descriere. Înălțimea aproximativ 23 mm, lățimea 5,5 mm. Pe exemplarul nostru se pot observa numai 6 ture (specia se caracterizează prin 11 ture). Cochilia senestră, suprafața foarte puțin striată, galben-brună, lucioasă, pe alocuri transparentă. Apertura rotund piriformă, mai mult înalt decît lată. Peristomul este larg și puțin răsfrînt. Ultimul tur circa 1/3 din înălțimea cochiliei.

Specia nu este citată în Fauna R.S.R. ca prezentă în regiune.

Genul : *Cochlodina* Fer. 1821.

Cochlodina commutata Rossmässler, 1836

Planșa II, fig. 9a, 9b, 10a, 10b.

1836 – *Clausilia unguolata* subsp. *commutata* Rossmässler l.c., part. I, vol. I, fig. 269.

1857 – *Clausilia silesiaca*, A. Schmidt.

1933 – *Cochlodina commutata*, Ehrmann, p. 67, fig. 41.

1958 – *Cochlodina commutata* A. V. Grossu, p. 281, fig. 246.

Descrierea. Înălțimea 15 mm, lățimea 3,5 mm. Cochilia senestră fusiformă, aproape netedă, lucioasă, unele exemplare colorate în galben, altele în brun roșcat, cu aspect cornos. Turele în număr de 10–11, se acopăr puțin și aproape regulat, puțin curbate, separate de o sutură deschis colorată, aproape albicioasă. Apertura piriformă, peristomul mărginit cu alb, puțin răsfrînt.

Specia în Fauna R.S.R. este citată ca prezentă în Transilvania, dar fără localități precise.

Familia : *Endodontidae*

Genul : *Punctum* Morse 1864.

Punctum pygmaeum Drap. 1805

Planșa IV, fig. 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12.

1805 – *Helix pygmaea*, Draparnaud, nr. 51, 114, pl. 8, fig. 8-10.

1883 – *Patula pygmaea*, Kimakowicz, p. 26.

1884 – *Helix pygmaea*, A. F. Quenstedt, pl. 186, fig. 12.

1927 – *Punctum pygmaeum* Geyer, p. 70, pl. 2, fig. 22 a-c.

1958 – *Punctum pygmaeum* A. V. Grossu, p. 347, fig. 192.

Descriere. Înălțimea 0,7–0,8 mm, lățimea 1,5–1,6 mm. Cochilia aproape discoidală, spira puternic curbată, prevăzută cu o serie de coaste fine și dese, din care cauză pare mătăsoasă, printre care există linii spirale fine (mai ales pe partea ventrală), colorată în brun. Prezintă 3,5 tururi puternic curbate, separate printr-o sutură adâncă, cochilia embrionară distinctă, formată din circa 1,75 ture, a căror suprafață privită cu lupa (20x) prezintă linii spirale fine. Ultimul tur este rotund. Apertura rotundă, ascuțit semilunară, peristomul simplu ascuțit. Ombilicul este foarte larg, perspectiv, având diametrul egal cu 1/4 din diametrul cochiliei.

Specia în fauna R.S.R. este citată ca prezentă în regiune (Munții Vulcanului).

Familia : Zonitidae

Genul : *Oxychilus* Fitzingeri 1833

***Oxychilus (Morlina) depressus* S'erki 1880**

Planșa IV, fig. 2.a ; 3.a ; 4.a ; 5.a ; 2.b ; 3.b ; 4.b ; 5.b.

1890 – *Hyalina nitidissima*, Kimakowicz, p. 27.

1933 – *Oxychilus (M) depressus*, Ehrmann, p. 89, pl. 4, fig. 48.

1958 – *Oxychilus (M) depressus*, A. V. Grossu, p. 360.

Descriere. Înălțimea 3,8 mm, lățimea 8 mm. Cochilia dextră, cu spira foarte puțin ridicată, ușor și fin striată, lucioasă, transparentă, gălbui-verzuie. Are 4,5 ture, ușor curbate, separate printr-o sutură nivelată. Ultimul tur la periferie este rotund, iar spre apertură puțin evazat. Apertură semilunară, ombilicul îngust.

În Fauna R.S.R., în regiune, specia este citată ca prezentă la Peștera Bolii.

Genul : *Retinella*

***Retinella nitens* Michaud 1831**

Planșa III, fig. 4 a-b.

1831 – *Helix nitens* Michaud, p. 44, pl. 15, fig. 1-3.

1885 – *Polita nitens* Clessin, p. 87, fig. 38.

1927 – *Retinella nitens*, Geyer, p. 58, pl. 2, fig. 8 a-c.

1958 – *Retinella nitens*, A. V. Grossu, p. 352, fig. 194.

Descriere. Înălțimea 4,5 mm, lățimea 8,5 mm. Cochilia dextră, în partea superioară are turele puțin curbate, ultimul tur cu mult mai lat și turtit, către apertură foarte mult evazat. Apertura ovală, mult mai lată decât înaltă. Ombilicul destul de larg. Culoarea cochiliei brună cu aspect cornos.

Specia în Fauna R.S.R. nu este citată ca prezentă în regiune.

Familia : Helicidae

Genul : *Isognomostoma* Fitzingeri 1833

***Isognomostoma personata* Lamark 1792**

Planșa III, fig. 3 a-c

1788 – *Helix isognomostoma*, Gmelin, Syst. Nat. nr. 158, p. 3621

1792 – *Helix personata* Lamark, Jurnal de Hist. Nat., pl. 42, fig. 1.

1883 – *Anchistoma*, Kimakowicz, p. 27.

1884 – *Helix personata*, A. F. Quenstedt, pl. 186, fig. 43–44.

1933 – *Isognomostoma personata*, Ehrmann, pl. 143, fig. 93.

1952 – *Isognomostoma personatum*, Liharev, p. 443, fig. 400.

1958 – *Isognomostoma personata*, A. V. Grossu, p. 466, fig. 264.

Descriere. Înălțimea 58 mm, lățimea diametrului mare 10,3 mm. Cochilia este turtit globuloasă cu spira dextră-rotund-turtit-conică, destul de subțire, de culoare brun-roșcată, cu aspect cornos, suprafața foarte fin și des grăunțoasă, prevăzută cu numeroși peri, puțin curbați. Numărul turelor 5, în partea superioară bine curbate, ultimul în partea inferioară dilatat, către apertură scurt și puternic lăsat în jos. Apertura este tăiată oblic, triunghiulară, intern cu 3 adincituri. Peristomul intern prezintă o ridicătură foarte dezvoltată, care formează pe buza externă și inferioară niște ridicături în formă de dinți, din smalț alb. Ombilicul este acoperit aproape complet, de către răsfringerea și calozitatea columelară.

În Fauna R.S.R., în regiune, specia este citată ca prezentă în Munții Parîngului.

Genul : *Helix* Linnè 1758

***Helix pomatia* Linnè 1758**

Planșa III, fig. 1 a-c, 2 a-d.

1758 – *Helix pomatia* Linnè, nr. 677, p. 1244.

1927 – *Helix pomatia* Geyer, p. 93, pl. 6, fig. 5.

1958 – *Helix pomatia*, A. V. Grossu, p. 487, fig. 278.

Descriere. Înălțimea 30–40 mm, lățimea 30–50 mm. Cochilia dextrogiră, mare, sferică, cu vârful conic, consistentă, opacă, acoperit ombilicată, uniform striat-costată. Numărul turelor variază între 4,5–5, care se măresc repede, acoperindu-se, bine curbate, ultimul tur mai dezvoltat. Apertura mare rotundă, sus ascuțită, mai mult înaltă decât lată, puțin oblică. Peristomul ușor evazat, intern cu o buză mai dezvoltată, ce acoperă ombilicul.

Figurile din planșa IV reprezintă forma adultă 1 a, b, c, iar 2 a–d forme tinere.

Specia este cunoscută pretutindeni.

Genul : *Campylaea* Bek, 1837.

***Campylaea (Faustina) schmidtii* Rosm. 1835**

Planșa IV, fig. 1 a–c.

1835 – *Helix schmidtii* Rossmässler, Ic. part. I, vol. I, fig. 156.

1887 – *Campylaea schmidtii*, Clessin, p. 163, fig. 76.

1958 – *Campylaea (Faustina) schmidtii* A. V. Grossu, p. 476, fig. 272.

Descriere. Înălțimea 13 mm, diametrul mare 25 mm. Cochilia îngust ombilicată, discoidală, cu spira puțin ridicată, foarte fin striată, galben murdar, cenușie. Numărul turelor 5, rotunde și separate printr-o sutură adincă, ultimul tur dublu față de penultimul, iar către apertură coborînd. Apertura este rotunjit semilunară, albă, marginea inferioară și cea exterioară lărgite și puțin răsfrinte.

În Fauna R.S.R. specia nu este citată ca prezentă în regiune.

***Campylaea (Campylaea) planospira* Linnè, 1756.**

Planșa IV, fig. 13 a–b.

1756 – *Helix planospira* Linnè, p. 77.

1828 – *Helix zonata* Pfeiffer, vol. III, p. 19, pl. 5, fig. 7, 8.

1835 – *Campylaea planospira*, Clessin, p. 146, fig. 8.

1933 – *Campylaea (Campylaea) planospira*, Ehrmann, p. 141, pl. 5, f. 77.

1958 – *Campylaea (Campylaea) planospira*, A. V. Grossu, p. 471, f. 267.

Descriere. Înălțimea 10 mm, lățimea 20 mm. Cochilia este dextră, adinc și deschis ombilicată, discoidală, netedă, foarte puțin striată, lucioasă, de culoare alb-gălbui deschis, străbătută transversal de striuri confuze brune, pe la mijlocul ultimului tur, cu o zonă destul de largă, albicioasă și transparentă, în care

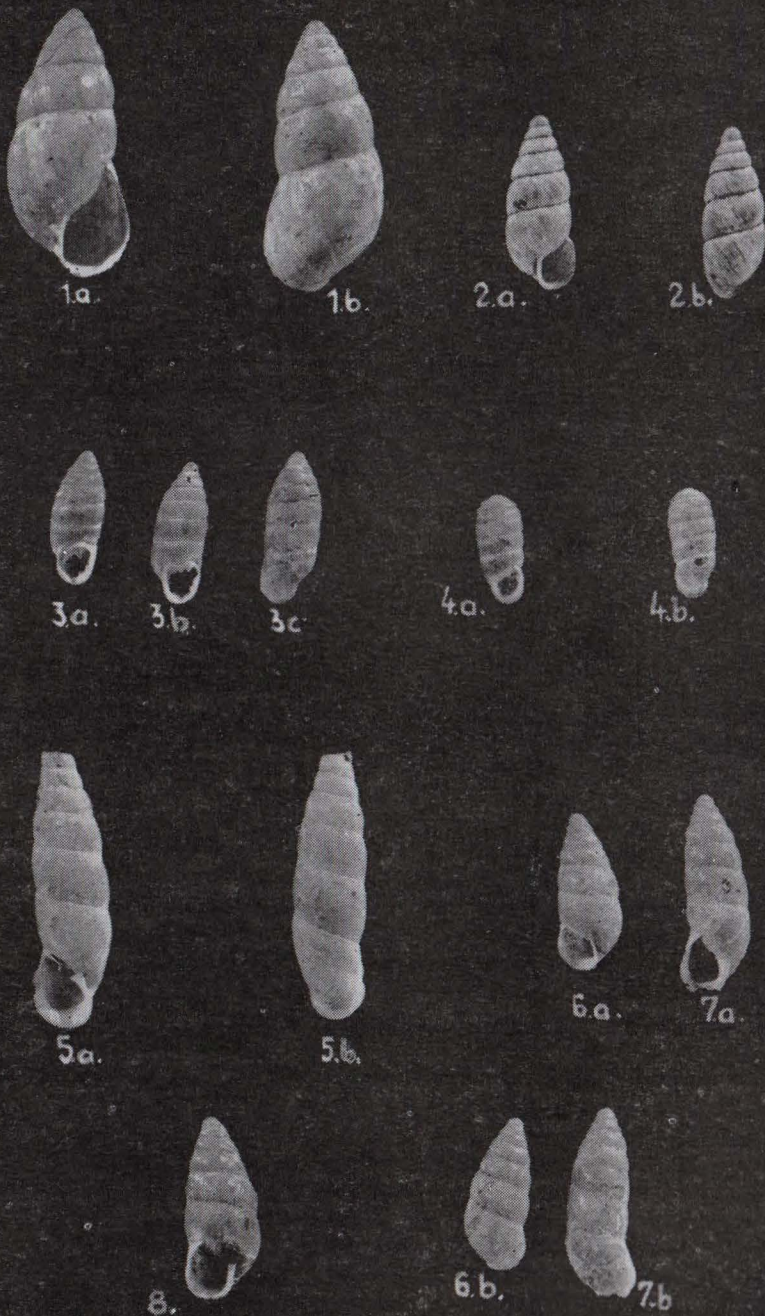

Fig. 1. a, 1, b *Ena montana*. Fig. 2. a, 2 b *Ena obscura*. Fig. 3 a-c, *Chondrina clienta*.
 Fig. 4. a, 4 b, *Orcula dolioolum*. Fig. 5. a, 5 b, *Herilla dacica*. Fig. 6 a-b, 8 *Mastus venerabilis*
 forma *apicola*.

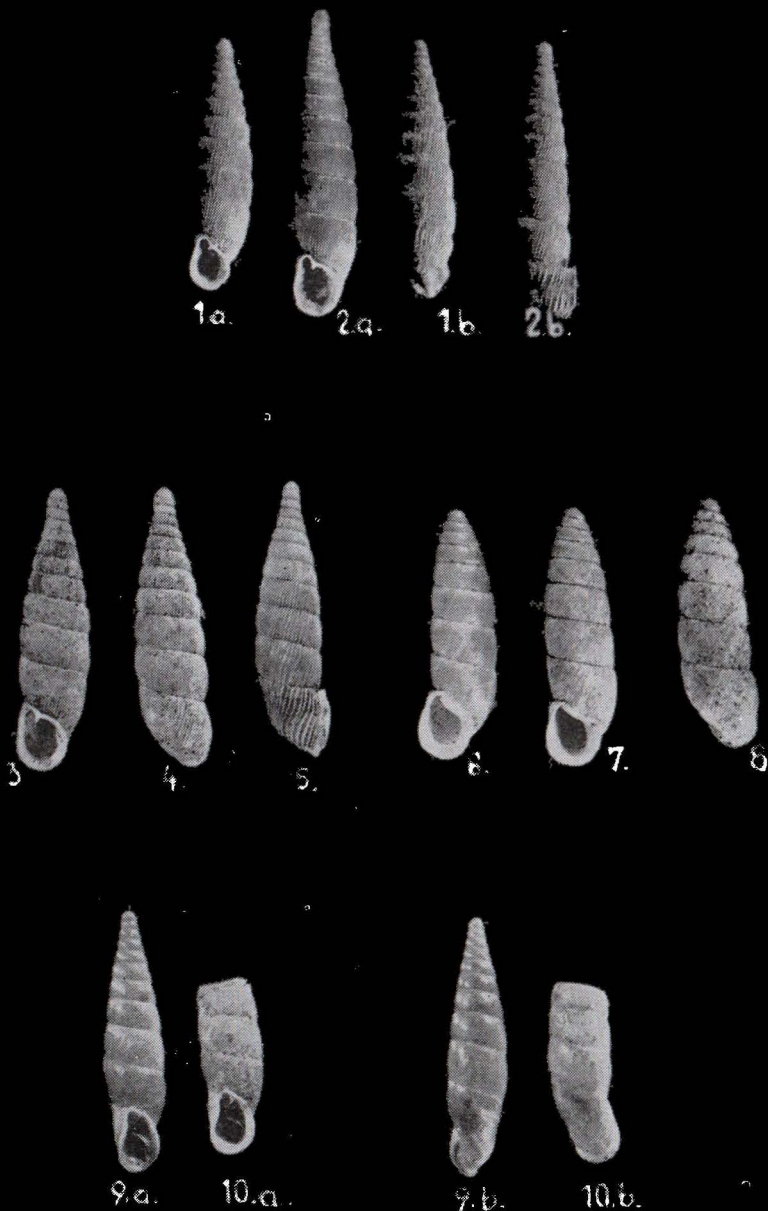

Fig. 1 a-b, 2 a-b *Laciniaria* (*Allinda*) *plicata*. Fig. 3, 4, 5 *Laciniaria* (*Pseudalinda*) *montana*.
 Fig. 6, 7, 8 *Mastus venerabilis* forma *regalis*. Fig. 9. a-b, 10. a-b, *Cochlodina comutata*.

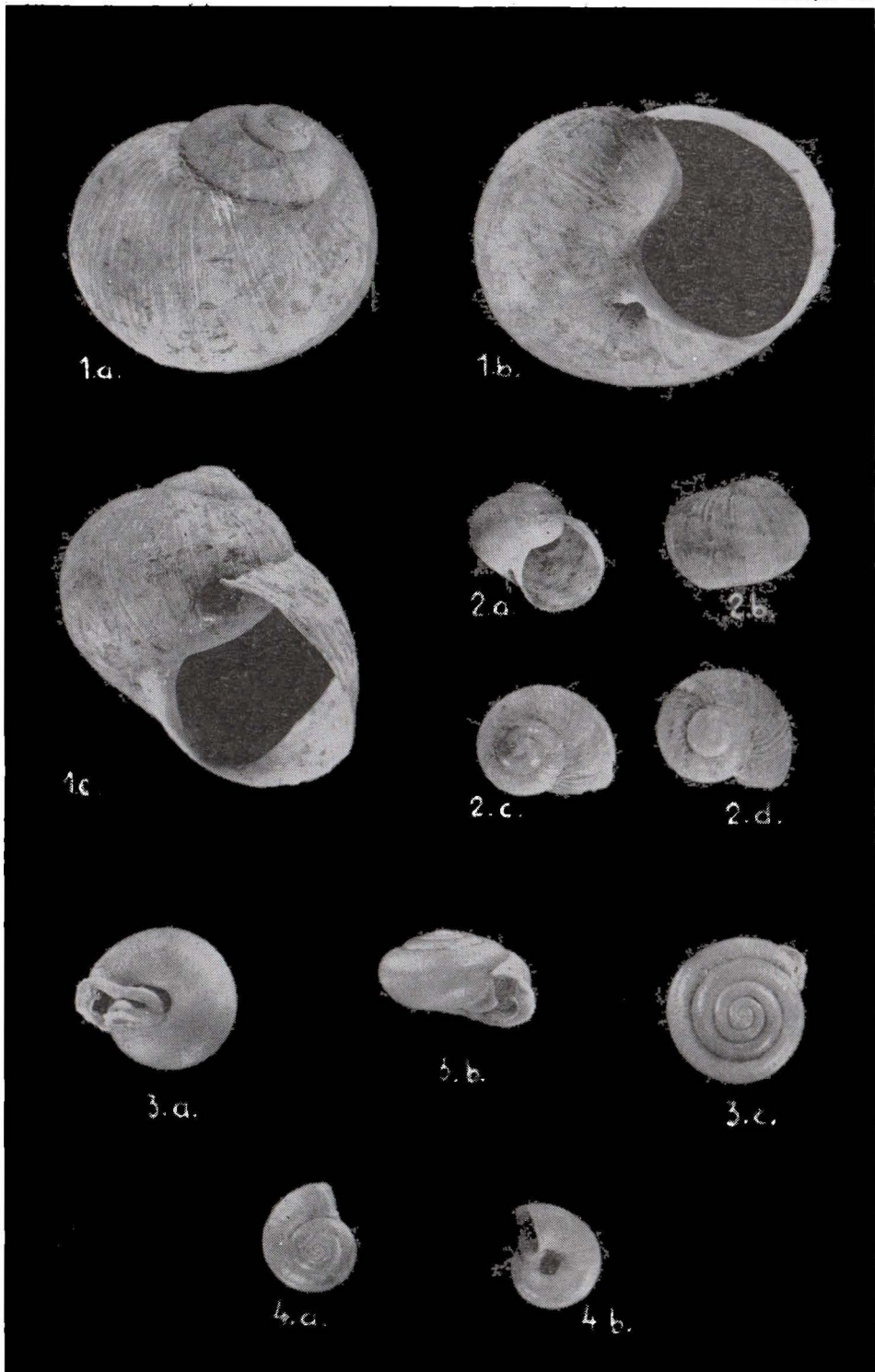

Fig. 1. a-c, 2 a-d, *Helix pomatia*. Fig. 3. a-c *Isognomostoma personata*. Fig. 4. a, 4 b, *Retinella nitens*.

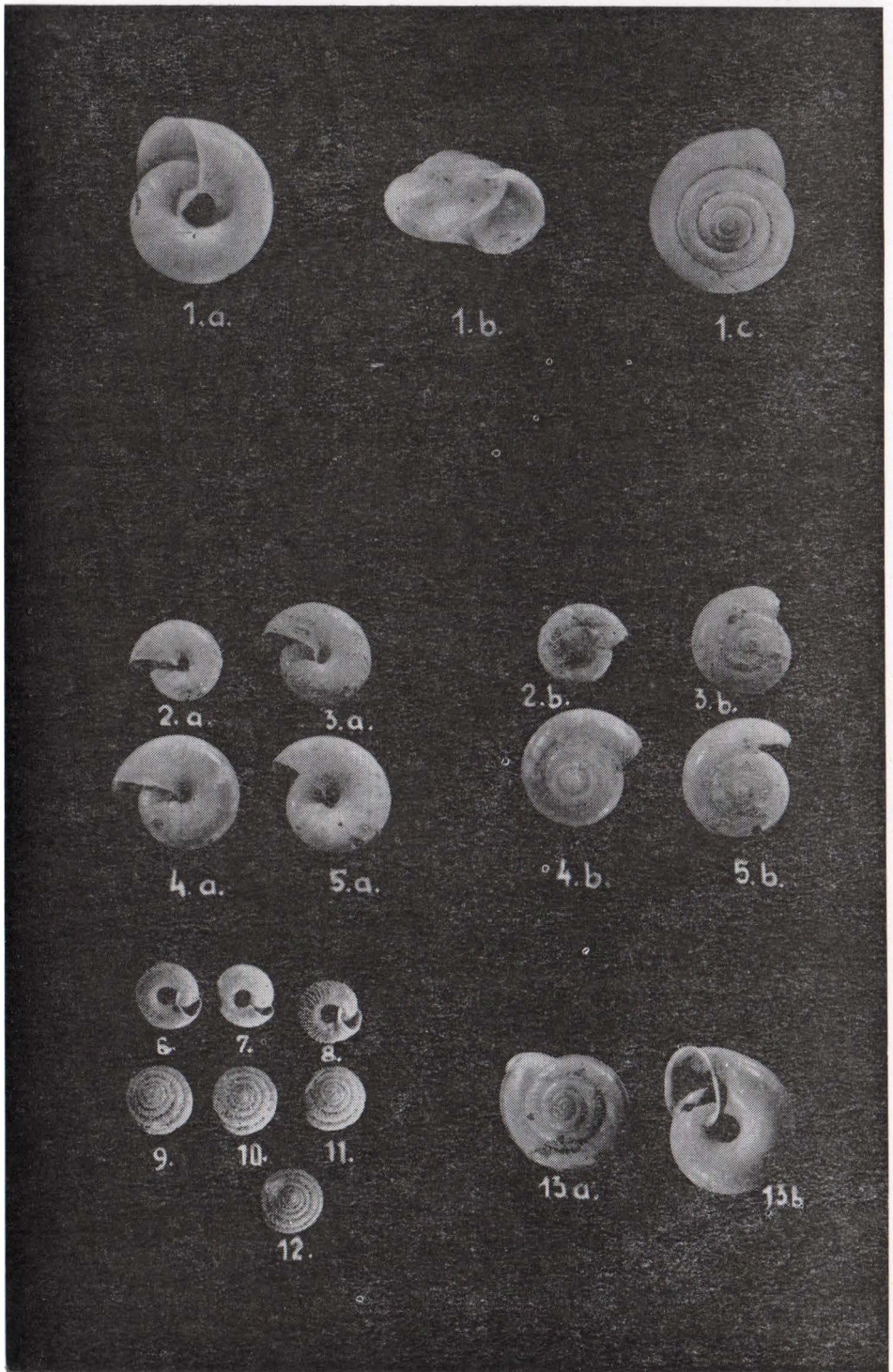

Fig. 1. a-c, *Campylaea* (*Faustina*) *schmidtii*. Fig. 2. a, 3 a, 4 a, 5 a, 2 b, 3 b, 4 b, 5 b, *Oxychilus* (*Morlina*) *depressus*. Fig. 6-12 *Punctum pygmaeum*. Fig. 13. a-b, *Campylaea* (*Campylaea*) *planospira*.

se află o dungă galben-brună, ce trece apoi pe lângă sutură. Șpira puțin înaltă, are 5,5 ture, convexe rotunde, separate printr-o sutură superficială. Apertura este foarte oblică, rotund-semilunară, peristomul dilatat răsfrânt alb.

În Fauna R.S.R., specia nu este citată ca prezentă în regiune.

C O N C L U Z I I

Asupra materialului prezentat în lucrare putem menționa următoarele :

– cu toate că speciile prezentate au fost colectate din sedimente oarecum stratificate, ele totuși nu sînt forme fosile, toate fiind actuale ;
– marele număr de specii (17), găsite într-un loc foarte restrîns, presupune locul respectiv un refugiu pentru gasteropodele terestre ;

– toate speciile prezentate sînt pulmonate ;

– dintre specii, un număr de 10 nu sînt pînă în prezent citate în regiune.

Considerăm că lucrarea de față aduce o modestă contribuție la cunoașterea răspîndirii în România a gasteropodelor terestre actuale.

B I B L I O G R A F I E

1. 1883 — Cobălcescu Gr., **Studii geologice și paleontologice asupra terenurilor terțiare din unele părți ale României**, Mem. Școlii milit., vol. 1.
2. 1918 — Csiki Er., **Fauna Regni Hungarie: Mollusken**, Budapesta.
3. 1856 — Friwaldsky Imre, **Magyarország es Erdeley edesvisi puhanyai**, Mag. Acad. Ertesitö, vol. XVI.
4. 1939 — A. V. Grossu, **Contribution sur le mode de determination des Gasteropodes**, Compt rendu, des Sènces de l' Institut des Sciences de Romanie, t. III, nr. 3.
5. 1958 — **Contribuții la studiul repartiției geografice a moluștelor din România**, Rev. geograf. română, vol. III, fas. 2—3.
6. 1958 — **Fauna R.S.R. Molusca**, vol. III, fas. 1.
7. 1884 — A. F. Quenstedt, **Atlas zu den Gasteropoden**.

DES GASTEROPODES DES GROTTES DU MASIF CALCAIRE ROȘIA

R é s u m é

L'auteur détermine et décrit 17 espèces de gasteropodes pulmonés, recueillis dans des dépôts de type terra-rossa des grottes situées dans le massif calcaire de Roșia (près de Petroșani, dép. de Hunedoara). Dix des espèces décrites sont signalées pour la première fois dans la région.